

[Rimstad.]

måde, som den enkelte erhvervsdrivende og det enkelte selskab ikke kan være tjent med.

Den første lov om indseende med priser kom til verden i foråret 1956. Det var ikke nogen god lov, men den manglende udenlandske konkurrence på daværende tidspunkt fremkaldt af beskyttelseslovgivningen gjorde det forståeligt, at en lovgivning af en eller anden art på området var nødvendig, for at misbrug kunne undgås. Siden dengang er næsten samtlige varegrupper blevet liberaliseret, og af dem, der ikke er det, har i hvert fald hovedparten en stærk indenlandsk konkurrence. Vi mener derfor ikke, at det foreliggende lovforslag overhovedet er nødvendigt. Til at rette åbenbare skævheder har vi jo monopollovgivningen.

En bestemmelse som den, der findes i nærværende lovforslags § 1, hvorefter der kan gives offentlige redegørelser for prisdannelsen i virksomheder, der f. eks. arbejder med betydelige eksporttal inden for produktionen ud over den produktionsandel, der angår hjemmemarkedet, kan meget vel give udenlandske konkurrenter alt for mange og alt for farlige oplysninger om danske produktions- og afsætningsforhold. Jeg har specielt ønsket at fremhæve dette forhold, fordi jeg har erfaring for, hvor stor gavn man i mange konkurrenceforhold på de internationale markeder kan have af sådanne redegørelser og statistikker i det land, som man vil eksportere til, og hvis interne forhold man derfor først og fremmest må undersøge. Jeg tror, at hvis man ikke udviser den allerstørste forsigtighed og tilbageholdenhed med hensyn til sådanne offentliggørelser, så kan man meget vel gøre den danske befolkning mere skade end gavn ved en lovgivning som den foreslåede.

Man må erindre, at forholdene i dag er anderledes på dette område, end de var i 1956. I dag har vi en i omfang helt anden eksport, end vi havde dengang. Jeg har da

også med glæde bemærket, at den højtærede minister i fremsættelsen erkender, at konkurrencen er det bedste middel til at bringe prisdannelsen i balance mellem producentinteresser og forbrugerinteresser. Liberaliseringen har netop skabt denne konkurrence på alle områder. Det har været liberaliseringens fornemste opgave at fremkalde konkurrence. Hvorfor skal vi da ligge og slås med en lovgivning og en administration som den her foreslåede?

Jeg vil spørge den højtærede minister, om han har friske eksempler på, at forslag som det nærværende er nødvendige, og om han i bekræftende fald vil lade sin viden gå videre til mig; det behøver ikke at være her fra tingets talerstol, hvor vi ikke skal beskæftige os med detaljer, men jeg vil være virkelig interesseret i at erfare om en sådan nødvendighed for et lovforslag som det foreslåede.

Jeg vil også gerne spørge den højtærede minister om hensigten med, at man ved skiltning og i annoncer skal anføre afbetalingsbetingelserne så detaljeret, som det er foreslået. Jeg kan ikke tænke mig, at det er for at lære menigmand at bruge den lille tabel. Det kan ikke være rigtigt i så høj grad at optræde som barnepige for en befolkning, som roser sig af at høre til blandt de mest oplyste i verden. Jeg kan derimod meget snarere tænke mig, at man officielt, eller måske skal man kalde det ministerielt, endnu ikke har taget endelig stilling til, om afbetalingshandelen er et gode eller ej, og at man derfor klapper med den ene hånd og slår med den anden mere tilfældigt, end man måske i virkeligheden har til hensigt. Det vil nok være rigtigt at finde en mere officiel linje her. Til fastlæggelse af denne må fordele og ulemper nøje vejes mod hinanden. Den moderne industri er skabt af og kan ikke undvære afbetalingssystemet, som på den anden side periodevis betyder hurtigt ekspanderende forbrugsudvidelse og risiko for overbelastning af den enkeltes budget. Jeg tror, at man fra officiel side bør stille sig velvilligt over for